Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

10. července 2014*

„Řízení o předběžné otázce — Ochranné známky — Směrnice 2008/95/ES — Označení výrobků nebo služeb, pro které je požadována ochrana ochrannou známkou — Požadavky jasnosti a přesnosti — Niceské třídění — Maloobchod — Seskupování služeb“

Ve věci C-420/13,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Bundespatentgericht (Německo) ze dne 8. května 2013, došlým Soudnímu dvoru dne 24. července 2013, v řízení

Netto Marken-Discount AG & Co. KG

proti

Deutsches Patent- und Markenamt,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení M. Ilešič (zpravodaj), předseda senátu, C. G. Fernlund, A. Ó Caoimh, C. Toader a E. Jarašiūnas, soudci,

generální advokát: M. Wathelet,

vedoucí soudní kanceláře: K. Malacek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 30. dubna 2014,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za Netto Marken-Discount AG & Co. KG M. Rauscherem, Rechtsanwalt,

— za francouzskou vládu D. Colasem a F.-X. Bréchotem, jako zmocněnci,

— za polskou vládu B. Majczynou, jako zmocněncem,

— za vládu Spojeného království J. Beeko, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s S. Ford, barrister,

— za Evropskou komisi F. W. Bulstem a E. Montaguti, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

* Jednací jazyk: němčina.

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 299, s. 25, a oprava zveřejněná v Úř. věst. 2009, L 11, s. 86).

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi společností Netto Marken-Discount AG & Co. KG (dále jen „Netto Marken-Discount“) a Deutsches Patent- und Markenamt (německý úřad pro patenty a ochranné známky, dále jen „DPMA“) ohledně zamítnutí přihlášky ochranné známky uvedeným úřadem.

Právní rámec

Mezinárodní právo

3 Na mezinárodní úrovni je právo ochranných známek upraveno zejména Úmluvou na ochranu průmyslového vlastnictví, podepsanou v Paříži dne 20. března 1883, naposledy revidovanou ve Stockholmu dne 14. července 1967 a pozměněnou dne 28. září 1979 (*Recueil des traités des Nations unies*, sv. 828, č. 11851, s. 305, dále jen „Pařížská úmluva“). Všechny členské státy Evropské unie jsou stranami této Úmluvy.

4 Podle článku 19 Pařížské úmluvy si země, na něž se tato úmluva vztahuje, navzájem vyhrazují právo sjednávat odděleně mezi sebou zvláštní dohody na ochranu průmyslového vlastnictví.

5 Toto ustanovení sloužilo za základ přijetí Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek, přijaté na diplomatické konferenci v Nice dne 15. června 1957, naposledy revidované v Ženevě dne 13. května 1977 a pozměněné dne 28. září 1979 (*Recueil des traités des Nations unies*, sv. 1154, č. I-18200, s. 89, dále jen „Niceská dohoda“). Podle článku 1 této dohody:

„1) Státy, které jsou vázány touto dohodou, tvoří Zvláštní unii a přijímají společné třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek [dále jen ‚Niceské třídění‘].

2) [Niceské] třídění obsahuje:

i) seznam tříd, k němuž jsou v případě potřeby připojeny vysvětlivky;

ii) abecední seznam výrobků a služeb [...] s označením třídy, do které se zařazuje každý výrobek nebo služba.

[...]“

6 Článek 2 Niceské dohody, nadepsaný „Právní dosah a použití [Niceského] třídění“, zní následovně:

„1) S výhradou závazků uložených touto dohodou je dosah [Niceského] třídění takový, jaký mu přiznává každý stát Zvláštní unie. Zejména pak [Niceské] třídění nezavazuje státy Zvláštní unie ani pokud jde o posouzení rozsahu ochrany známky, ani pokud jde o uznání známek služeb.

2) Každý ze států Zvláštní unie si vyhrazuje možnost použít [Niceského] třídění buď jako systému hlavního, nebo systému pomocného.

3) Příslušné úřady států Zvláštní unie uvádějí v úředních listinách a úředních publikacích o zápisech známek čísla tříd [Niceského] třídění, do nichž patří výrobky nebo služby, pro něž se známka zapisuje.

4) Skutečnost, že se v abecedním seznamu [výrobků a služeb] uvádí určitý název, se nijak nedotýká práv, která mohou existovat k tomuto názvu.“

7 Seznam tříd Niceského třídění obsahuje od osmé verze, která vstoupila v platnost dnem 1. ledna 2002, 34 třídy výrobků a 11 tříd služeb. Každá třída je označena jedním nebo několika obecnými označeními, která se obecně nazývají „záhlaví třídy“, jež obecně uvádějí obory, do nichž výrobky a služby dané třídy v zásadě patří.

8 Podle poučení pro uživatele Niceského třídění je ke zjištění správného zatřídění každého jednotlivého výrobku nebo služby nutné nahlédnout do abecedního seznamu výrobků a služeb a současně vzít v úvahu vysvětlivky vztahující se k různým třídám.

9 V deváté verzi, která vstoupila v platnost dnem 1. ledna 2007 a byla doslovně převzata do desáté verze, která vstoupila v platnost od 1. ledna 2012, obsahuje Niceské třídění následující záhlaví třídy 35, která se týká služeb:

„Propagační činnost, reklama; pomoc při řízení obchodní činnosti; obchodní administrativa; kancelářské práce.“

10 Vysvětlivky k této třídě znějí takto:

„Třída 35 obsahuje zejména služby, které poskytují osoby nebo organizace, jejichž cílem je hlavně:

1. pomoc při provozu a řízení podniku nebo

2. pomoc při provozování obchodů a obchodních činností průmyslového nebo obchodního podniku, jakož i služby reklamních kanceláří, které se zabývají hlavně sdělováním veřejnosti, prohlášeními nebo inzeráty a používají všechny možné prostředky sdělovací, týkající se všech druhů zboží nebo služeb.

Obsahuje zejména:

— shromažďování, ve prospěch ostatních, různého zboží (s výjimkou přepravy tohoto zboží) tak, aby si zákazníci mohli toto zboží pohodlně prohlédnout a nakoupit; takové služby mohou být poskytovány maloobchody, velkoobchody, pomocí objednávkových katalogů nebo elektronických médií, např. prostřednictvím internetových stránek nebo teleshoppingu;

— služby, které zahrnují záznam, přepis, vypracování, kompilaci (shromažďování dokumentů), přenášení nebo systematizaci písemných sdělení a záznamů, jakož i kompilaci matematických a statistických údajů;

— služby reklamních agentur, jakož i služby, jako jsou distribuce prospektů přímo nebo poštou nebo distribuce vzorků. Tato třída může zahrnovat i jiné služby týkající se reklamy, jako služby týkající se bankovních půjček nebo reklam rozhlasem.

Tato třída neobsahuje zejména:

— služby, jako jsou odhady a zprávy inženýrů, kteří nejsou v přímém styku s provozem nebo se správou obchodů v obchodním nebo průmyslovém podniku (viz abecední seznam služeb).“

11 Abecední seznam Niceského třídění zařazuje do výše uvedené třídy 35 mimo jiné „obchodní reklamu (pro třetí osoby –)“.

12 Niceské třídění obsahuje tato záhlaví pro třídy 36, 39, 41 a 45, které se týkají též služeb: „Pojištění; služby finanční; služby peněžní; služby nemovitostní“; „Doprava; balení a skladování zboží; organizování cest“; „Výchova; vzdělávání; zábava; sportovní a kulturní aktivity“ a „Právní služby; bezpečnostní služby pro ochranu majetku a jednotlivců; osobní a sociální služby poskytované ostatními za účelem uspokojování potřeb jednotlivců“.

Unijní právo

13 V bodě 13 odůvodnění směrnice 2008/95 se uvádí:

„Členské státy jsou vázány [Pařížskou úmluvou]. Je třeba, aby ustanovení této směrnice byla zcela v souladu s ustanoveními Pařížské úmluvy. Závazky členských států vyplývající z této úmluvy nejsou touto směrnicí dotčeny. […]“

14 Článek 2 této směrnice stanoví:

„Ochrannou známkou může být jakékoli označení, schopné grafického ztvárnění, zejména slova, včetně osobních jmen, kresby, písmena, číslice, tvar zboží nebo jeho balení, pokud jsou tato označení způsobilá odlišit zboží nebo služby jednoho podniku od zboží či služeb jiných podniků.“

15 Článek 3 odst. 1 téže směrnice zní takto:

„Do rejstříku nebudou zapsány a jsou-li zapsány, budou prohlášeny neplatnými:

a) označení, která nemohou tvořit ochrannou známku;

b) ochranné známky, které postrádají rozlišovací způsobilost;

c) ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností;

d) ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, jež se staly obvyklými v běžném jazyce nebo v poctivých a zavedených obchodních zvyklostech;

[…]“

16 Znění článků 2 a 3 směrnice 2008/95 odpovídá znění článků 2 a 3 směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 1989, L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92), která byla zrušena a ode dne 28. listopadu 2008 nahrazena směrnicí 2008/95.

Německé právo

17 Ustanovení § 3 odst. 1 zákona o ochraně ochranných známek a jiných rozlišovacích označení [Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen (Markengesetz)], ze dne 25. října 1994 (BGBl. 1994 I, s. 3082, dále jen „MarkenG“), odpovídá v podstatě článku 2 směrnice 2008/95.

18 Ustanovení § 32 odst. 3 MarkenG stanoví:

„Podání přihlášky ochranné známky musí splňovat další podmínky zápisu stanovené v nařízení v čl. 65 odst. 1 bodu 2.“

19 Ustanovení § 65 odst. 1 MarkenG stanoví:

„Spolkové ministerstvo spravedlnosti je oprávněno stanovit nařízením, které nevyžaduje souhlas Bundesrat [...], další požadavky na podání přihlášky ochranných známek [...]“

20 Podle § 20 odst. 1 prováděcího nařízení MarkenG (dále jen „MarkenV“):

„Výrobky a služby musí být označeny tak, aby bylo možné každý výrobek nebo službu zařadit do klasifikační třídy vytvořené na základě čl. 19 odst. 1.“

21 V ustanovení § 19 odst. 1 MarkenV se uvádí, že „[z]ařazení zboží a služeb se provádí v souladu s tříděním výrobků a služeb obsaženým v příloze 1 tohoto nařízení“. Tato příloha obsahuje třídu 35, jejíž znění odpovídá znění třídy 35 Niceského třídění.

22 Ustanovení § 36 odst. 4 MarkenG stanoví:

„Nejsou-li jiné nesrovnalosti napraveny ve lhůtě stanovené [DPMA], DPMA přihlášku zamítne.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

23 Společnost Netto Marken-Discount předložila dne 10. září 2011 DPMA k zápisu jako ochrannou známku pro výrobky a služby zařazené do tříd 18, 25, 35 a 36 ve smyslu Niceské dohody následující slovní a obrazové označení:

24 Ohledně třídy 35 se v přihlášce k zápisu uvádí:

„Třída 35: služby maloobchodního a velkoobchodního prodeje, zejména seskupení různých služeb ve prospěch ostatních s cílem usnadnit nákup spotřebiteli, poskytované především maloobchody, velkoobchody, pomocí objednávkových katalogů nebo elektronických médií, např. prostřednictvím internetových stránek nebo teleshoppingu, pokud jde například o tyto služby: ve třídě 35: reklama; pomoc při řízení obchodní činnosti; komerční správa, kancelářské práce; ve třídě 36: vydávání kuponů nebo cenin; ve třídě 39: organizování cest; ve třídě 41: zábava ve třídě 45: osobní a sociální služby určené k uspokojování potřeb jednotlivců.“

25 Rozhodnutím ze dne 10. září 2012 DPMA na základě § 36 odst. 4 MarkenG zamítl přihlášku k zápisu v rozsahu, v němž byla podána pro služby spadající do třídy 35, jelikož nebyla splněna podmínka stanovená v § 20 odst. 1 MarkenV, neboť podle něj nelze jasně odlišit služby zmíněné třídy uvedené v této přihlášce od jiných služeb ani co do jejich povahy, ani co do jejich rozsahu.

26 Společnost Netto Marken-Discount podala proti tomuto zamítavému rozhodnutí žalobu na neplatnost k předkládajícímu soudu.

27 Předkládající soud uvádí, že Soudní dvůr dosud nerozhodoval o otázce, zda může být ochrana poskytovaná ochrannou známkou získána pro maloobchod se službami. Za předpokladu, že by to bylo možné, dotazuje se na stupeň přesnosti, s níž musí být služby poskytované v rámci maloobchodu popsány, jakož i na možnost rozšíření ochrany poskytované ochrannou známkou označující takovýto maloobchod se službami i na služby poskytované samotným maloobchodníkem.

28 Za těchto okolností se Bundespatentgericht rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je třeba vykládat článek 2 směrnice [2008/95] v tom smyslu, že službou ve smyslu tohoto ustanovení se rozumí i maloobchod se službami?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Je třeba vykládat článek 2 směrnice v tom smyslu, že služby nabízené maloobchodníkem musejí být po obsahové stránce upřesněny stejně jako výrobky, které maloobchodník prodává?

a) Postačí pro upřesnění služeb, pokud jsou uvedeny

i) pouze obecná oblast služeb nebo obecné označení,

ii) pouze třída (třídy) nebo

iii) každá služba konkrétně?

b) Podílejí se tyto údaje na určení data podání přihlášky, nebo je u uvedení obecných označení nebo tříd možná změna nebo doplnění?

3) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Je třeba vykládat článek 2 směrnice [2008/95] v tom smyslu, že se rozsah ochrany poskytnuté ochranné známce vztahující se na služby maloobchodu se službami rozšiřuje i na služby, které poskytuje sám maloobchodník?“

K předběžným otázkám

K první otázce

29 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda mohou služby poskytované maloobchodníkem spočívající v seskupování služeb, aby je spotřebitelé mohli pohodlně porovnávat a nakupovat, spadat pod pojem „služby“ obsažený v článku 2 směrnice 2008/95.

30 Společnost Netto Marken-Discount, francouzská vláda, vláda Spojeného království, jakož i Evropská komise navrhují dát na tuto otázku kladnou odpověď, kdežto polská vláda má za to, že maloobchod se službami není nutné kvalifikovat jako služby.

31 Především je třeba připomenout, že k tomu, aby předmět přihlášky k zápisu mohl tvořit ochrannou známku, musí podle článku 2 směrnice 2008/95 splňovat tři podmínky. Zaprvé musí představovat označení. Zadruhé musí být toto označení schopno grafického vyobrazení. Zatřetí musí být toto

označení způsobilé odlišit „výrobky“ nebo „služby“ jednoho podniku od výrobků či služeb jiných podniků (ohledně článku 2 směrnice 89/104 viz rozsudky Libertel, C-104/01, EU:C:2003:244, bod 23; Heidelberger Bauchemie, C-49/02, EU:C:2004:384, bod 22, a Dyson, C-321/03, EU:C:2007:51, bod 28).

32 Co se týče pojmu „služby“, je v tomto ohledu třeba poznamenat, že nebyl unijním zákonodárcem definován, a k zabránění výskytu navzájem se lišících podmínek zápisu ochranných známek podle vnitrostátních právních předpisů je třeba podat jeho jednotný výklad (v tomto smyslu viz rozsudek Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte, C-418/02, EU:C:2005:425, body 28 až 33).

33 Pro účely takovéhoto výkladu Soudní dvůr již dříve rozhodl – ve věci týkající se přihlášky ochranné známky podané maloobchodníkem – že služby poskytované v rámci maloobchodu s výrobky mohou představovat služby. Maloobchodní prodej výrobků totiž zahrnuje vedle samotného prodeje i jiné činnosti maloobchodníka, jako je výběr sortimentu výrobků nabízených ke koupi a různé služby, jež mají spotřebitele motivovat k zakoupení zmíněných výrobků u tohoto obchodníka, a nikoli u jeho konkurenta (v tomto smyslu viz rozsudek Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte, EU:C:2005:425, body 34, 39 a 52).

34 Aniž je třeba zkoumat, zda mohou být služby stejně jako výrobky předmětem „maloobchodního prodeje“ v pravém smyslu těchto pojmů, je třeba konstatovat, jak uvedly vlády, které předložily Soudnímu dvoru svá vyjádření, jakož i Komise, že existují situace, kdy hospodářský subjekt vybírá a prezentuje sortiment služeb třetích stran, aby si spotřebitelé mohli mezi těmito službami vybírat u jediné kontaktní osoby.

35 Služby takovéhoto hospodářského subjektu mohou spočívat zejména v činnostech, jejichž cílem je umožnit spotřebitelům vzájemné porovnání a pohodlné získání takovýchto služeb, jakož i v činnosti propagační.

36 Takovéto služby spočívající v seskupování a reklamě mohou být případně zařazeny do třídy 35 Niceského třídění, jejíž záhlaví a vysvětlivky k ní jsou citovány v odstavcích 9 a 10 tohoto rozsudku, Tuto možnost potvrzuje abecední seznam Niceského třídění, v němž je mezi službami zařazenými do zmíněné třídy uváděna též „obchodní reklama (pro třetí osoby –)“.

37 Zmíněná plnění spadají v tomto případě pod pojem „služby“ ve smyslu článku 2 směrnice 2008/95. Jak totiž uvádí bod 13 odůvodnění této směrnice, musí být ustanovení této směrnice zcela v souladu s ustanoveními Pařížské úmluvy a nesmějí jimi být dotčeny závazky členských států vyplývající z této úmluvy. Jelikož byla Niceská dohoda přijata na základě uvedené úmluvy, nelze zmíněný článek 2 vykládat způsobem, který by z pojmu „služby“ uvedeného v tomto článku vylučoval plnění obsažená v některé ze tříd Niceského třídění (obdobně viz rozsudek Chartered Institute of Patent Attorneys, C-307/10, EU:C:2012:361, bod 52).

38 V projednávaném případě z výňatku z přihlášky citovaného v bodě 24 tohoto rozsudku vyplývá, že zápis slovního a obrazového označení, uvedeného v bodě 23 tohoto rozsudku, jako ochranné známky, je požadován „zejména“ pro služby spočívající v seskupování služeb nabízených třetími stranami. Třebaže společnost Netto Marken-Discount na jednání před Soudním dvorem vskutku uvedla, že veškeré služby, které seskupuje, jsou poskytovány třetími stranami, slovo „zejména“ by mohlo příslušnému orgánu naznačit, že tato společnost nevylučuje seskupení služeb, které kromě služeb nabízených jinými hospodářskými subjekty zahrnují i služby poskytované jí samotnou.

39 Nicméně i za předpokladu, že by sortiment služeb, které nabízí společnost Netto Marken-Discount, mohl zahrnovat i služby poskytované jí samotnou, tato okolnost nikterak neoslabuje skutečnost, že plnění popsané v přihlášce ochranné známky výrazem „seskupení různých služeb pro třetí strany k usnadnění jejich nabývání spotřebiteli“ může být z důvodů vyložených v bodech 34 až 37 tohoto rozsudku klasifikováno jako služba. Nemá-li dojít k tomu, že bude žalobkyně v původním řízení zbavena možnosti nechat zapsat výše zmíněné označení jako ochrannou známku pro tuto službu

seskupování, nemůže být její přihláška k zápisu pro třídu 35 ve smyslu Niceského třídění odmítnuta z prostého důvodu, že sortiment služeb, které hodlá poskytovat spotřebitelům, může zahrnovat i služby, jež poskytuje ona sama.

40 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je na první otázku třeba odpovědět, že plnění poskytovaná hospodářským subjektem spočívající v seskupování služeb tak, aby je mohli spotřebitelé pohodlně porovnávat a nakupovat, mohou spadat pod pojem „služby“ uvedený v článku 2 směrnice 2008/95.

Ke druhé otázce

41 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda musí být směrnice 2008/95 vykládána v tom smyslu, že vyžaduje, aby byly v přihlášce k ochranné známky pro službu spočívající v seskupování služeb konkrétně a přesně označena plnění představující službu seskupování, jakož i služby seskupené.

42 Především je třeba připomenout, že účelem zápisu ochranné známky do veřejného rejstříku je zpřístupnit ji příslušným orgánům a veřejnosti, zejména hospodářským subjektům (rozsudky Heidelberger Bauchemie, EU:C:2004:384, bod 28, a Chartered Institute of Patent Attorneys, EU:C:2012:361, bod 46).

43 Na jedné straně musí příslušné orgány jasně a přesně znát výrobky nebo služby, na které se ochranná známka vztahuje, aby byly schopny plnit své povinnosti ve vztahu k předběžnému posouzení přihlášek k zápisu a také ke zveřejnění a vedení patřičného a přesného rejstříku ochranných známek. Na druhé straně musí mít hospodářské subjekty možnost jasně a přesně zjistit, jaké zápisy provedli jejich skuteční nebo možní soutěžitelé nebo jaké přihlášky k zápisu podali, a získat tak příslušné informace o právech třetích osob (rozsudek Chartered Institute of Patent Attorneys, EU:C:2012:361, body 47 a 48).

44 Směrnice 2008/95 proto vyžaduje, aby přihlašovatel označil výrobky nebo služby, pro které je ochrana prostřednictvím ochranné známky požadována, dostatečně jasně a přesně, aby tak příslušné orgány a hospodářské subjekty mohly pouze na tomto základě určit rozsah požadované ochrany (rozsudek Chartered Institute of Patent Attorneys, EU:C:2012:361, bod 49).

45 Ke splnění této podmínky není nutné, aby přihlašovatel ochranné známky pro službu seskupování konkrétně označil každou z činností, z nichž se tato služba skládá (v tomto smyslu viz rozsudky Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte, EU:C:2005:425, bod 49, a Chartered Institute of Patent Attorneys, EU:C:2012:361, bod 45). Popis, jako je ten, jenž je obsažen v přihlášce k zápisu, kterou podala společnost Netto Marken-Discount, podle něhož se dotčená služba týká zejména „seskupení různých služeb ve prospěch ostatních s cílem usnadnit nákup spotřebiteli, poskytované především maloobchody, velkoobchody, pomocí objednávkových katalogů nebo elektronických médií, např. prostřednictvím internetových stránek nebo teleshoppingu“, umožňuje příslušným orgánům a hospodářským subjektům pochopit, že přihláška je podána pro službu, která spočívá ve výběru a prezentaci sortimentu služeb, aby si je spotřebitelé mohli vybírat u jediné kontaktní osoby.

46 Naproti tomu je nutné, aby přihlašovatel ochranné známky pro službu seskupování služeb označil tyto služby s dostatečnou jasností a přesností (obdobně viz rozsudky Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte, EU:C:2005:425, bod 50, a Chartered Institute of Patent Attorneys, EU:C:2012:361, bod 45).

47 V případě nepodání dostatečně jasného a přesného označení služeb, které přihlašovatel hodlá vybrat a prezentovat spotřebiteli, může být totiž velmi obtížné, ne-li nemožné, aby příslušné orgány provedly úplný průzkum přihlášky. Jelikož tyto orgány nemohou z přihlášky vyvodit, o které služby se

přihlašovateli jedná, nemohou zejména řádně přezkoumat, zda označení, jež tvoří předmět přihlášky k zápisu jako ochranné známky, je popisné ve vztahu k jedné či více službám, které přihlašovatel hodlá vybrat a prezentovat.

48 V projednávané věci společnost Netto Marken-Discount odkazovala pro označení služeb, jež hodlá seskupit, na třídy 35, 36, 39, 41 a 45 Niceského třídění. Pokud jde však o většinu z těchto tříd, omezila se na použití obecných označení uvedených v jejich záhlavích.

49 V tomto ohledu je třeba připomenout, že některá obecná označení uvedená v záhlavích tříd Niceského třídění zahrnují výrobky nebo služby natolik různorodé, že nemohou splňovat požadavek jasnosti a přesnosti. Z toho plyne, že jedinými případy, kdy směrnice 2008/95 dovoluje použití obecných označení obsažených ve zmíněných záhlavích bez doplňujícího popisu, jsou ty, pro něž jsou tato obecná označení sama o sobě dostatečně jasná a přesná, aby příslušným orgánům a hospodářským subjektům umožnila určit rozsah požadované ochrany (viz rozsudek Chartered Institute of Patent Attorneys, EU:C:2012:361, body 54 a 56).

50 Příslušné orgány musí posoudit, zda označení jako „zábava“ a „osobní a sociální služby poskytované za účelem uspokojování potřeb jednotlivců“, použitá v přihlášce k zápisu, kterou podala společnost Netto Marken-Discount, splňují předepsané požadavky jasnosti a přesnosti (obdobně viz rozsudek Chartered Institute of Patent Attorneys, EU:C:2012:361, bod 55).

51 Navíc je třeba připomenout, že pokud přihlašovatel národní ochranné známky použije pro konkrétní třídu všechna obecná označení, a tudíž celé záhlaví této třídy, musí v každém případě upřesnit, zda se jeho přihláška k zápisu vztahuje na všechny výrobky nebo služby vyjmenované v abecedním seznamu této konkrétní třídy, nebo pouze na některé z těchto výrobků nebo služeb. V případě, že by se přihláška vztahovala pouze na některé z uvedených výrobků nebo služeb, je přihlašovatel povinen upřesnit, o které výrobky nebo služby náležející do této třídy se jedná (rozsudek Chartered Institute of Patent Attorneys, EU:C:2012:361, bod 61).

52 V projednávané věci společnost Netto Marken-Discount ve své přihlášce k zápisu uvedla, že se služba seskupování, pro kterou požaduje ochranu ochrannou známkou, týká mimo jiné seskupení těchto služeb: „reklama; řízení obchodní činnosti; kancelářské práce“. S výhradou ověření předkládajícím soudem se jeví, že zmíněná přihláška neupřesňuje, zda žalobkyně v původním řízení citací celého záhlaví třídy 35 Niceského třídění požaduje ochranu prostřednictvím této ochranné známky pro seskupení všech služeb uvedených v abecedním seznamu této třídy, anebo jen pro seskupení některých z těchto služeb. Vzhledem k existenci různých přístupů uplatňovaných v Unii k tomu, jak musí být chápáno použití záhlaví třídy Niceského třídění, však přihlášku k zápisu, která neumožňuje určit, zda má přihlašovatel použitím záhlaví konkrétní třídy v úmyslu zahrnout všechny výrobky nebo služby této třídy, nebo pouze část těchto výrobků či služeb, nelze považovat za dostatečně jasnou a přesnou (rozsudek Chartered Institute of Patent Attorneys, EU:C:2012:361, body 58, 59 a 62).

53 S ohledem na výše uvedené je na druhou otázku třeba odpovědět tak, že směrnice 2008/95 musí být vykládána v tom smyslu, že vyžaduje, aby přihláška ochranné známky pro službu spočívající v seskupení služeb byla formulována s dostatečnou jasností a přesností, aby příslušné orgány a jiné hospodářské subjekty mohly zjistit, které služby zamýšlí přihlašovatel seskupit.

Ke třetí otázce

54 Třetí otázka předkládajícího soudu, jíž má být zjištěno, jaký je rozsah ochrany plynoucí z ochranné známky pro službu, která spočívá v seskupování služeb, zjevně nesouvisí – jak uvedly společnost Netto Marken-Discount a Komise – se sporem v původním řízení, jelikož se tento spor týká výhradně zamítnutí DPMA zápisu slovního a obrazového označení vyobrazeného v bodě 23 tohoto rozsudku jakožto ochranné známky pro službu spočívající v seskupování služeb.

55 V důsledku toho musí být třetí otázka v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora, podle níž musí být žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná vnitrostátním soudem odmítnuta, je-li zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení (viz zejména rozsudky Cipolla a další, C-94/04 a C-202/04, EU:C:2006:758, bod 25, jakož i Jakubowska, C-225/09, EU:C:2010:729, bod 28), prohlášena za nepřípustnou.

K nákladům řízení

56 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

1) **Plnění poskytovaná hospodářským subjektem spočívající v seskupování služeb, aby je mohli spotřebitelé pohodlně porovnávat a nakupovat, mohou spadat pod pojem „služby“ uvedený v článku 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách.**

2) **Směrnice 2008/95 musí být vykládána v tom smyslu, že vyžaduje, aby přihláška ochranné známky pro službu spočívající v seskupování služeb byla formulována s dostatečnou jasností a přesností, aby příslušné orgány a jiné hospodářské subjekty mohly zjistit, které služby zamýšlí přihlašovatel seskupit.**

Podpisy.